Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

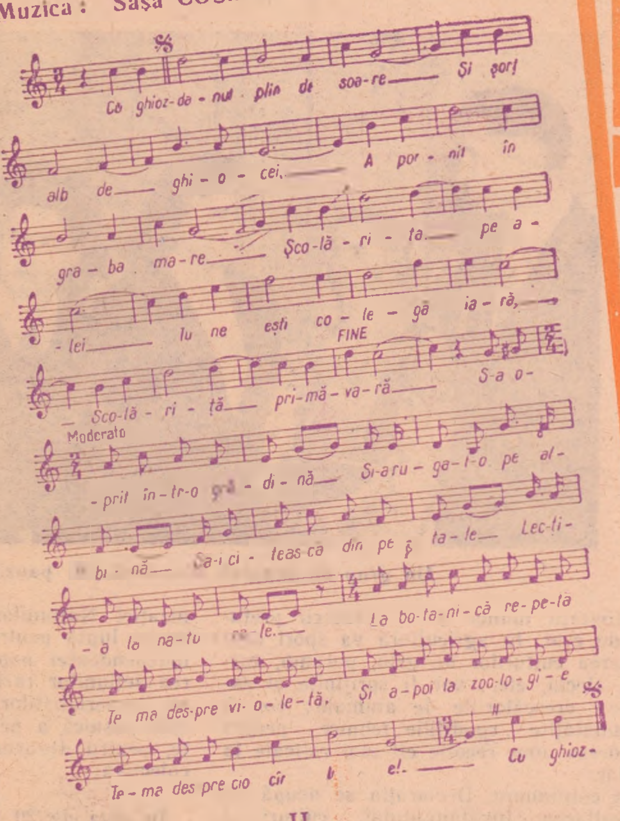
Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VIII nr. 24 (584) ☆ sîmbătă 23 martie 1957 ☆ 4 pag. 15 bani

Școlărița Primăvară

Versuri: Ion MUSTAȚĂ
Muzica: Sașa COSMAN

II

Colo-n iarbă-n poieniță,
Mica noastră școlăriță
Vine-n orice dimineață
Și la fizică învață!

Un grăunte mic de rouă
Îi dă sfaturi cînd să plouă;
Îi explică prin urmare
Tema despre condensare!

III

Și-a mai luat meditatoare
Două berze călătoare,
S-o învețe cît mai bine
Lecția de limbi străine!

Fiindcă vrea să plece-n lume
Și prin alte țări, anume
Ca și altora să spună:
Bun găsit și voie bună!

Căsuțe noi vă așteaptă

O surpriză care nu mai e supriză

De cîteva zile, Gheorghiță și Mihai nu se mai arătau pe afară la joacă.

Lucrul acesta îi cam puse pe gînduri pe ceilalți.

Așa că într-o după-amiază se strînseră cu toții în curtea școlii și porniră spre casele acestora.

Pentru că Gheorghiță locuia mai aproape de școală, hotărîră să treacă mai întîi pe la el. Bătură ușurel în geam și, după cîteva clipe de așteptare, în pragul ușii apăru... Mihăiță:

— Ce-i cu voi, ce s-a întîmplat?

— Nu s-a întîmplat nimic — îi răspunse Anișoara, președinta detașamentului. Am venit și noi, așa... să vedem ce mai faceți. Și, fără să mai adauge un cuvînt, pătrunse în camera lui Gheorghiță împreună cu ceilalți. Aci era un adevărat atelier de tîmplărie. În colțul din dreapta, singurul care mai rămăsese curat, cinci colivii noi, frumos lucrate.

— Vasăzică de asta nu vă mai arătați pe afară?!

— Știți... noi am vrut să vă facem o surpriză... Ne-am gîndit că mai e puțin și vine Ziua păsărilor...

— Ce mai în sus și în jos, sînteți niște egoiști amîndoi.

— Dar nu sîntem egoiști, nu ți-am spus? Surpriza... Asta-i tot! pledă Mihai.

— ...dar, pentru că ați aflat totul, interveni Gheorghiță, eu zic că ar fi bine să veniți și voi după amiaza aici și să lucrăm

împreună... Am face colivii mai multe și le-am termina repede...

Acum, cînd mai sînt puține zile pînă la venirea primelor păsări, pionierii de la Școala pedagogică nr. 1 din Carei regiunea Baia-Mare, au construit deja peste 30 de colivii.

Emil DOBRESCU

Prima comandă

— Hai, Dorule, odată, că întîrziem

— Îndată, Gelule!

Și cei doi prieteni dintr-a II-a, Doru și Gelu, o porniră alergînd spre școală. Întîrziaseră.

Acele ceasornicului înaintau cu iuțeală și ei trebuiau să fie încă de mult, la ora de lucru manual. În ziua aceea își încercau istețimea în ale meșteritului cu cleștele și ciocanul.

Primiseră prima lor comandă, de la prietenii înaripați care se vor întoarce peste cîteva zile în țara noastră. Pe „bonul de comandă" i scria: „Executați căsuțe pentru păsărele"

Meșterii tîmplari din clasa a II-a a Școlii de 4 ani din Bacău s-au apucat de lucru. Întîi au tăiat cu ferăstrăul pereții căsuțelor, apoi i-au pus temelia și la sfîrșit au încleiat totul. În cîteva zile căsuțele au fost gata.

Filele calendarului anunță sosirea primăverii și, o dată cu ea, și a oaspeților înaripați care se vor muta în căsuțele construite de „meșterii" tîmplari dintr-a II-a.

„1 aprilie. Ziua păsărilor" — În pomii din curtea școlii, acasă sau în vreo livadă, locuințele sînt pregătite. Păsărelele vor găsi aici și cutiuța cu semințe și borcănelul cu apă. Totul ca la niște gospodari.

Gelu, Doru, Neculai și alți copii din clasa a II-a se vor îngriji mereu de prietenii lor înaripați,

pentru care au executat cu atîta iscusință prima lor comandă: „locuințe pentru păsărele"

E. CHIRAN

DIN CREAȚIILE CITITORILOR

Baba Dochia

De la geam priveau o dată
O bunică și-o nepoată...
— „Ce frumos e azi afară,
Bunicuțo-i primăvară!

Soare vesel, cald, lumină,
Zare-albastră și senină,
Iarbă verde, ghiocel,
Flori și cîntec, tot ce vrei..."

Dar, deodată, din senin,
Se stîrnește-un vînt hain
Care aduce frig, ninsoare,
Nu mai e nici cald, nici soare...

Și-a oftat atunci bunica,
A oftat și nepoțica...
— „De, se vede că deodat'
Lupul iarna n-a mîncat!..."

Dan CHEȚA
cl. a VII-a
Școala de 7 ani nr. 71 mixtă
București

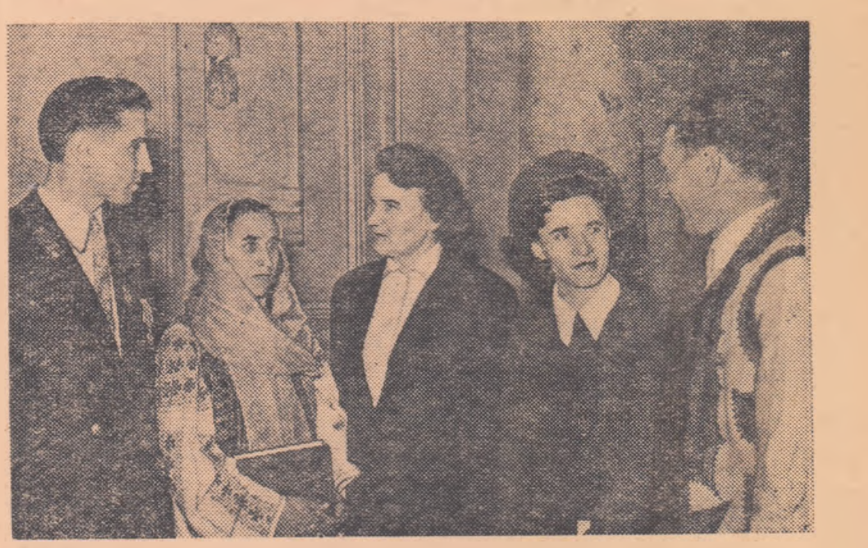
„Copii jucîndu-se"

H. PAVELESCU
cl. a IX-a Șc. medie nr. 20 București

PE DRUMUL INFLORIRII PATRIEI

La 16 martie s-a deschis în Capitala patriei noastre prima Sesiune a celei de a III-a legislaturi a Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne. Cei 437 de deputați, aleși ai poporului, oameni de cele mai diferite profesii, muncitori de frunte, țărani muncitori și intelectuali, au venit din toate colțurile țării să-și spună cuvîntul în treburile obștești ale statului.

In dimineața de 19 martie a fost ales prin vot secret Prezidiul Marii Adunări Naționale, al cărui președinte este tovarășul Dr Petru Groza. După punctul 2 din ordinea de zi, care a constat în modificarea și abrogarea unor articole din Constituție, s-a trecut la votarea proiectului de lege cu privire la stabilirea numărului de ministere ale R.P.R. Tovarășul Constantin Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale, a citit apoi scrisoarea președintelui Consiliului de Miniștri al R.P.R., tovarășul Chivu Stoica, prin care guvernul își depune mandatul, pentru a da posibilitate Marii Adunări Naționale să-și exercite dreptul constituțional de formare a guvernului. La propunerea tov. Gh. Gheorghiu-Dej, tovarășul Chivu Stoica a fost însărcinat cu formarea noului guvern. Lista guvernului a fost aprobată în unanimitate de Marea Adunare Națională.

Un grup de deputați discutînd, in pauză.

GUVERNUL REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

Președintele Consiliului de Miniștri: **Chivu Stoica.**
Vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri: General de armată **Emil Bodnăraș; Alexandru Moghioroș; Petre Borilă; Miron Constantinescu; Ștefan Voitec; Al. Bîrlădeanu.**
Ministrul Afacerilor Externe: **Grigore Preoteasa.**
Ministrul Afacerilor Interne: general colonel **Alexandru Drăghici.**
Ministrul Agriculturii și Silviculturii: **Ion Cozma.**
Ministrul Comerțului: **Marcel Popescu.**
Ministrul Construcțiilor și Materialelor de Construcție: **Gheorghe Hossu.**
Ministrul Finanțelor: **Aurel Vijoli.**
Ministrul Forțelor Armate: general colonel **Leontin Salajan.**
Ministrul Industriei Bunurilor de Consum: **Ștefan Voitec.**
Ministrul Industriei Grele: **Gherasim Popa**
Ministrul Industriei Petrolului și Chimiei: **Mihail Florescu.**
Ministrul Invățămîntului și Culturii: **Miron Constantinescu.**
Ministrul Justiției: **Gheorghe Diaconescu.**
Ministrul Minelor: **Ioan Mineu.**
Ministrul Sănătății și Prevederilor Sociale: **Voinea Marinescu.**
Ministrul Transporturilor și Telecomunicațiilor: general de armată **Emil Bodnăraș.**
Ministrul pentru Problemele Organelor Locale ale Administrației de Stat: **Petre Costache.**
Președintele Comitetului de Stat al Planificării: **Gh. Gaston Marin.**
Președintele Comisiei Controlului de Stat: **Dumitru Coliu.**

Infăptuiri înalte

Ședința din după amiaza aceleiași zile a fost consacrată Declarației asupra politicii interne și externe a guvernului R.P.R., Declarație care a fost citită de tov. Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri.

Declarația arată că sarcina principală a guvernului este îndeplinirea programului Frontului Democrației Populare, program alcătuit pe temeiul hotărîrilor partidului și aprobat de întregul popor. Declarația subliniază că guvernul R.P.R. va continua cu aceeași fermitate politica de întărire a orînduirii democrat populare, de ridicare continuă a nivelului de viață al oamenilor muncii, de dezvoltare a prieteniei frățești cu țările socialiste și de coexistență pașnică cu toate țările lumii Trecînd pe scurt în revistă înaltele realizări obținute de puterea populară cu sprijinul frățesc al Uniunii Sovietice, Declarația oglindește în prima parte o seamă de măsuri de stat, care vor fi luate pentru îmbunătățirea muncii, pentru simplificarea aparatului de stat și reducerea cheltuielilor administrative

★

Politica economică a guvernului — se spune în Declarație — are drept obiectiv central „dezvoltarea economiei naționale în vederea ridicării nivelului de trai material și cultural al poporului muncitor" Garanția succesului economic este industrializarea socialistă a țării, pe baza dezvoltării în primul rînd a industriei grele Oamenii muncii au obținut succese importante pe acest drum. Aproape 3/4 din venitul național se realizează acum în sectorul socialist al economiei. Pentru dezvoltarea și pe mai departe a economiei noastre socialiste, sînt de îndeplinit sarcini și proiecte minunate. Așa de pildă, pentru aprovizionarea și mai buna a industriei și populației cu gaz metan va începe în acest an construirea unei conducte de 600 km care va alimenta Hunedoara și Reșița, ajungind pînă la Timișoara și Arad O atenție deosebită se acordă industriei petrolifere, în cadrul căreia se vor construi diferite instalații noi Continuînd cu fermitate realizarea planului de electrificare a țării, se va ajunge ca anul acesta să se producă în 76 de zile tot atîta energie cît s-a produs în întreg anul 1938. Folosirea pașnică a energiei atomice deschide perspective largi industriei noastre. Cu sprijinul U.R.S.S., în scurt timp se va pune în funcțiune primul reactor atomic din țara noastră. In cadrul industriei chimice care e un factor important în politica economică a guvernului, se va construi în colaborare cu R D Germană. R Cehoslovacă și R. P Polonă, un mare combinat pentru fabricarea celulozei, spirtului, și fibrelor artificiale din stuf In 1957, producția de mașini agricole va crește de 3 ori față de 1956 O deosebită însemnătate acordă guvernul nostru îmbunătățirii sistemului de salarizare a muncitorilor, care se va face pe baza creșterii productivității muncii și a reducerii prețului de cost. In agricultură va spori dezvoltarea culturilor de grîu, porumb, cartofi, sfeclă, etc.; vor fi sprijinite și extinse crescătoriile de animale; vor fi îmbunătățite condițiile tehnice pentru obținerea unor recolte cît mai ridicate la hectar.

In continuare, Declarația se ocupă de dezvoltarea învățămîntului, culturii și sănătății în țara noastră. Arătîndu-se succesele obținute în învățămînt după reforma din 1948 și progresele mișcării culturale de la noi, se prevăd îmbunătățirea calității învățămîntului și o seamă de noi înfăptuiri culturale. In privința realizărilor sanitare de la noi se arată printre altele că avem astăzi cu 14.000 mai mulți medici de cît în 1938 și că mortalitatea infantilă a scăzut cu 55 la sută față de acelaș an. In anul 1957, cheltuielile sanitare ale țării noastre vor fi de 2,2 miliarde lei.

★

Așa cum se arată în Declarație, progresele economice și culturale ale țării noastre, lupta ei pentru pace și democrație, au întărit și ridicat poziția pe plan internațional a Romîniei Politica externă a țării noastre e o politică de pace și prietenie între popoare. Ca o țară ce face parte din puternicul lagăr al socialismului, Romînia întărește și dezvoltă necontenit legăturile frățești cu Uniunea Sovietică — primul stat socialist din lume — cu China și cu celelalte țări de democrație populară din Europa și Asia Țara noastră este de asemenea pentru dezvoltarea relațiilor și pentru coexistența pașnică cu toate țările lumii. indiferent de orînduirea lor socială. Republica Populară Romînă se străduie să aducă o contribuție cît mai mare la acțiunile de destindere a încordării și de dezvoltare a colaborării internaționale Numai în ultimul an țara noastră a stabilit relații cu 7 țări. printre care Siria. Sudan. Birmania Guvernul Romîn a întărit relațiile cu marea țară a Indiei. a dezvoltat schimburile economico-culturale cu Franța și cu Italia și dorește de asemeni îmbunătățirea relațiilor cu Anglia și S.U.A In 1956. Romînia a participat la peste 300 de conferințe internaționale. In cadrul Organizației Națiunilor Unite, reprezentanții noștri luptă pentru apărarea libertății și independenței popoarelor, pentru curmarea acțiunilor războinice și dușmănoase ale imperialiștilor, pentru rezolvarea pe cale pașnică a neînțelegerilor dintre state, pentru dezarmare, pentru securitate colectivă.

★

In ziua de 20 martie, ședința a fost consacrată discuțiilor cu privire la Declarația asupra politicii interne și externe a guvernului R.P.R In cadrul discuțiilor au luat cuvîntul numeroși deputați. In aceeași zi Comisia economico-financiară a Marii Adunări Naționale a luat în discuție proiectul de lege pentru aprobarea bugetului de stat al R.P.R pe anul 1957, iar Comisia administrativă a discutat proiectul de lege, de organizare și funcționare a Sfaturilor populare.

★

In ziua de 21 martie, tov. Aurel Vijoli, ministrul Finanțelor, a supus spre examinare și aprobare proiectul de lege al Bugetului de Stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1957. In ședința de după amiză, Marea Adunare Națională, prin vot secret, a aprobat în unanimitate proiectul.

La ora cînd închidem ediția, lucrările sesiunii continuă.

S-a deschis Săptămîna Tinereții

Iscusiți sînt dansatorii ansamblului U.T.M.!

S-a deschis Săptămîna Mondială a Tineretului... Cu flori, cu cîntece, cu joc, cu voie bună. Palatul pionierilor din capitală a cunoscut clipe sărbătorești. Erau acolo sute și sute de tineri muncitori și cărturari. Printre ei, mulți studenți străini care învață la noi în țară. Inimile tuturor erau înfrățite de aceeaș emoție, de acelaș gînd: că pretutindeni pe pămînt, tineretea lumii cinstește această zi minunată de primăvară Zi simbolică, a năzuințelor și nădejdilor comune, a energiei tinerești revărsate întru apărarea păcii și viitorului luminos.

...In sala de festivități a Palatului pionierilor, sute și sute de tineri au ascultat cu drag cuvintele tovarășului Kopandi, secretar al C.C. al U.T.M. Au ascultat cuvinte despre activitatea milioanelor de tineri încadrați în Federația Mondială a Tineretului Democrat, care luptă necurmat pentru progres și viață pașnică. Au ascultat cuvinte despre uriașa manifestare de prietenie și solidaritate care se va desfășura în vară: Festivalul de la Moscova.

Cu încîntare și cu vii aplauze au primit apoi cei de față spectacolul de cîntece și dansuri care le-a fost oferit de Ansamblul artistic al U.T.M., laureat a două Festivaluri Mondiale.

S-a deschis săptămîna tinereții... La noi, în marea Țară Sovietică, în toate țările de democrație populară s-a deschis cu cîntece și flori. In alte părți, tinerii au fost străjuiți poate de baionetele jandarmilor. Dar nimic și nimeni nu poate frînge puterea și speranțele tinereții. In această zi de 21 martie, sub cerul senin al primăverii, tineretea, și-a dat mîna peste ape și munți.

Un „NU!" hotărît împotriva războiului a străbătut pămîntul. Tineretul vrea să trăiască în bună prietenie, să învețe, să înfăptuiască lucruri mari pentru binele omenirii. Și la fel ca primăvara, tineretea nu cunoaște stavili!

NOUTATI TEHNICE din R.P.R.

● De la începutul anului și pînă la 15 martie, brigăzile de tineret ale oțelarilor reșițeni au dat peste plan 1.400 tone de oțel, 360 șarje rapide, au colectat 450 tone de fier vechi și au economisit 360.000 lei.

● Cercetători ai Academiei R.P.R., sub conducerea Prof. Nenițescu, au pus la punct procedeele de fabricație ale polietilenei, o masă plastică cu foarte multe utilizări. Din ea se pot confecționa fulgarine care pot încăpea intr-o cutiuță de pudră, sticle de toate formele și mărimile dar și conducte de mari dimensiuni.

● Procedeele de fabricație ale unui înlocuitor de lînă — poliacrilonitrilicei — care este tot o masă plastică, au fost stabilite de Institutul Chimigaz din Mediaș.

● In comuna Doaga din regiunea Galați se construiește una din cele mai mari și moderne fabrici de cărămizi silico-calcare din țară. Ea va produce 200.000 de cărămizi zilnic.

● In Ocna Dejului se lucrează la deschiderea unei noi mine de sare. Rezerva totală a zăcămîntului este apreciată la aproape 15 milioane tone de sare de bună calitate.

● La stațiunea climaterică Govora, a fost scos, prin foraje speciale, un izvor cu mare debit de apă iodată. Capacitatea lui va asigura funcționarea băilor pe cel puțin 25 de ani. La băile Herculane a fost scos la suprafață un izvor de apă termală a cărui temperatură atinge 72°C.

● La Institutul de Mecanică Aplicată al Academiei R.P.R. au început studiile pentru proiectarea primului helicopter romînesc.

● Un colectiv de specialiști de la Institutul de Cercetări Miniere a reușit să realizeze la Petrila, pentru prima oară in țara noastră, semicocs prin fluidizare.

POȘTA SĂPTĂMÎNII
16–23 III 1957

In întîmpinarea Festivalului

„Dansul prieteniei"

Astăzi în camera pionierilor e un freamăt deosebit. Unul vine, altul pleacă. Președinta unității primește propuneri. Și ele nu întîrzie. Pentru întîmpinarea Festivalului de la Moscova fiecare vrea să facă ceva. Iar totul va fi expus la „Colțul Festivalului". Dacă cumva sînteți grăbiți, dacă vreți să știți ce va fi acolo, am să vă povestesc tot eu. Iată: dansul prieteniei. Nu pricepeți? Atunci aflați că cercul „Mîini îndemînatice" pregătește multe păpuși îmbrăcate în costume naționale ale diferitelor țări participante. Alături se află un album. Ce este înăuntru? Imagini de la toate festivalurile. Pe măsuță sînt broderii, semne de carte, toate lucrate în cinstea Festivalului.

La președinta unității vin mereu alte și alte propuneri.

Liliana VOINICU
cl. a VII-a B
Școala medie mixtă nr. 2
Craiova

Dragă redacție

Țin să te anunț că o școală din orașul nostru ne-a provocat la întrecere. In ce constă întrecerea? In amenajarea unei grădinițe „Festival", în care vom lucra ronduri de flori cu alei printre ele.

Cum era și firesc, am acceptat bucuroși și pe dată am pornit la lucru. Peste puțin timp, în locul maidanului va apărea o grădiniță de toată frumusețea.

Abia așteptăm luna mai, cînd vor fi comunicate rezultatele.

Mariana VASILESCU
cl. a VII-a B — Ploești

Darurile noastre...

Ne-am gîndit mult ce daruri am putea trimite prietenilor la Festival. Și am găsit că cel mai frumos dar sînt florile. „Deci, vom face flori multe și cît mai frumoase, flori ale prieteniei", am hotărît noi. Din ce anume? Nu-i prea greu de ghicit: din celofan, hîrtie creponată și... ceară! Să nu credeți însă că sînt niște flori așa... cum să vă spun, obișnuite; nu! Florile noastre sînt deosebit de frumoase! Dacă nu mă credeți, veniți să vedeți cele cîteva buchete făcute pînă acum de către Carmen Tănase, Antoniu Anastasiu, Maria Graure, Vasilica Tichie și alții.

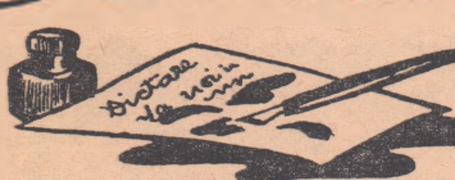
Mariana FETI
Școala medie mixtă nr. 2 Giurgiu

ÎN LIVADĂ

Zilele călduțe ale primăverii au venit. Peste puțin timp pomii vor înflori. Acest lucru îl știu și pionierii de la Școala de 7 ani mixtă nr. 112 din București și de aceea au început chiar de pe acum să-i curețe.

Dictare

În sala mare, spațioasă, a clasei I-a B e frămîntare, emoție. Se apropie ora și tovarășa învățătoare i-a anunțat că vor face o dictare. Pentru mulți elevi ora aceasta e o adevărată plăcere. Numai micuța Apostol Adela stă ghemuită în bancă și așteaptă. Ar vrea ca recreația aceasta să țină mult, o veșnicie. Se miră de ce copiii din jur se bucură. Doar nu-i deloc ușor să scrii, cînd în clasă e liniște, o liniște deplină, iar vocea tovarășei învățătoare se aude pînă în cel mai îndepărtat colț.

Intră tovarășa învățătoare. Lecția începe. Copiii au caietele deschise, călimara și tocul în față; tovarășa învățătoare se plimbă printre rînduri, dictează. Adela a rămas în urmă, se grăbește să-i ajungă pe ceilalți, dar literele ies strîmbe și tremurate. Tocul neascultător stropește în dreapta și-n stînga. Adela e emoționată. Și tocmai atunci tovarășa învățătoare se oprește lîngă ea:

— Adela, ce-i cu tine? Uite ce frumos ai scris acasă.

— ...

— Ia uită-te aci. Și îi arătă cum să țină tocul, caietul.

Adela nu spune nimic, dar începe să plîngă încetișor.

În aceeași zi, Adela a povestit surorii sale mai mari, Elena, tot ce s-a întîmplat în clasă. I-a vorbit însă și de intenția ei de a scrie bine de tot, așa fel încît tovarășa învățătoare s-o laude în fața clasei întregi.

Pentru surorile Apostol au urmat zile de muncă încordată. Puține ore erau despărțite, încolo și le petreceau împreună, scriau.

La început Elena i-a dat să copieze anumite lecții, apoi i le dicta. Mîna începu să se lase „dusă", iar vocea celui care dicta nu i se mai părea autoritară.

Au trecut cîteva săptămîni. O nouă oră. Adela așteaptă la fel de încordată. Tovarășa învățătoare se plimbă la fel printre rînduri, dictează. De data aceasta însă mîna Adelei nu mai tremură, literele nu-i mai ies ca niște cîrlige, ci sînt drepte, frumoase. Iar cînd tovarășa învățătoare s-a oprit la banca ei, inima Adelei a stat o clipă în loc.

— Bravo, așa îmi place.

Poate că tovarășa învățătoare nici n-a știut de eforturile Adelei și cît a așteptat ea ziua aceasta... Sau, se poate să fi știut.

Al. MIHU

Mîini de aur

Toată povestea a pornit de la un semn de carte. Se afla pe banca Mariei Bucur. L-am privit cu atenție, l-am sucit și pe o parte și pe alta...

— Frumos, am spus eu. De unde l-ai cumpărat?

— Cumpărat? Nicidecum. L-am lucrat la cerc la Casa pionierilor.

Și nu știți, cînd ești curios din fire, nu te lași pînă nu afli amănunte. Așa și eu. Impreună cu Maria am mers la cercul de țesătorie de la Casa pionierilor din Galați. Drept să vă spun, nu mă așteptam să văd atîtea lucruri interesante. Semne și coperte de cărți, carpete și... covorașe. Așa de departe au ajuns micile țesătoare cu lucrul. Dar pînă a ajunge la covorașe, drumul a fost lung.

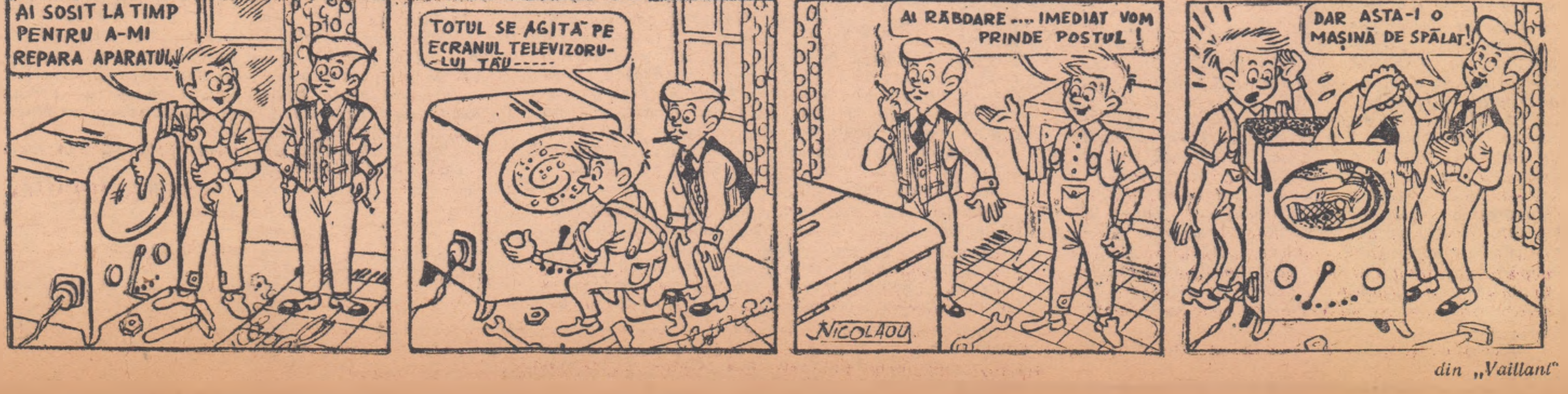
*

E primăvară. Multe fete din clasa a VII-a se gîndesc că în curînd termină școala. Ce vor face apoi? Drumuri sînt multe. De pildă, în oraș sînt multe fabrici de țesătorie. Cîteva fete s-au gîndit să se pregătească de pe acum pentru o asemenea meserie. Pentru aceasta au alcătuit un cerc de tinere țesătoare. Sigur, n-a fost prea ușor. Le trebuiau gherghefe, urzeală, lînă... De unde să le ia?

Ajutoare însă s-au găsit. Erau prietenii lor, băieții de la cercul de tîmplărie. De cum au aflat necazul fetelor, s-au și apucat de lucru. Intr-o singură zi, ei le-au dăruit 15 gherghefe. Apoi au început să vină ajutoare și de la prietenii mai mari, utemiștii. Semnele de carte, carpetele se pot face din resturi de lînă și bumbac. Așa că le-au trimis cu kilogramele. Iar acum, la cercul de țesătorie găsești multe fete „calificate", fapt pe care îl dovedesc obiectele lucrate de ele.

Geta COSTIN

MEȘTER FĂRĂ PERECHE

din „Vaillant"

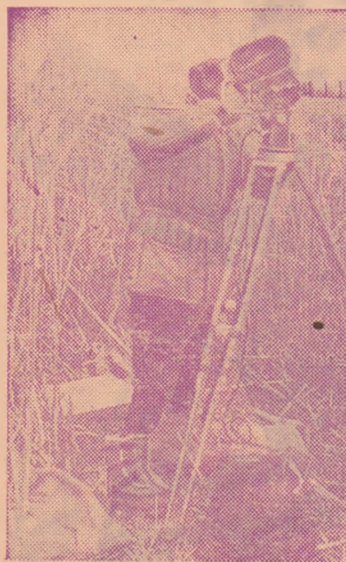
Şerban Voicu

O lună pe gheață

(Continuare din nr. 22)

Pentru a nu descrie în parte toate satele Deltei, în ordinea în care le-am străbătut, vă povestesc numai despre Murighiol — sat pescăresc foarte specific.

In general satele Deltei se

află pe malul unui braț al Dunării și pe malurile altor ape (canaluri, ghioluri, bălți).

La Murighiol, pe oriunde ai merge, orice uliță ai străbate dai de apă. Primăvara, după marile topiri și revărsări, apa vine învolburată pe ulițe, pînă în pragul caselor.

Culori principale : albastrul apelor, verdele vegetației și galbenul uscat al stufului.

Casele par niște bărci care au plutit o vreme pe ape, apoi, supuse voiei vîntului, au fost ancorate, la întîmplare, pe grinduri.

Avem în imagine casele, culorile, stuful. Adăugați sălciile. Iar în jurul satului, pe coline, în toate punctele cardinale, mori de vînt — o formidabilă armată de inamici ai viteazului cavaler Don Quijotte Nu există ceas în care să nu se învîrtească paletele pitorești ale vreunei mori, fiindcă nu există ceas în care prin Deltă să nu treacă un vînt.

Și, pentru că peisajul nostru este de iarnă, închipuiți-vă toată imensitatea posibilă a apelor. O vedeți ? Iarna, toată apa încremenește în oglinzi strălucitoare și fără ramă. Lotcile care nu și-au găsit echilibrul trei anotimpuri s-au oprit în sfîrșit pe maluri . . .

Dar ce fac ? Incep să descriu frumusețea Deltei ? . . . Mi se pare că m-am molipsit de la dragul Don Quijotte și mă lupt cu mori de vînt. Mă încred în fantezia voastră. Imaginați-vă tot ce poate fi mai frumos. Inseamnă că veți găsi o comparație pentru tabloul Deltei iarna.

PRIMA FILMARE

Aparatele, înșirate într-o sală din casa lui moș Onofrei, păreau nerăbdătoare să înceapă ospățul cu peliculă. Noi eram nerăbdători să prindem cu ajutorul lor primele imagini. Și ne gîndeam la spectatorii care în sala întunecată așteaptă, tot nerăbdători, apariția primei umbre pe ecran.

Am pornit pe lac, spre Dunăre. Neobișnuiți cu acest asfalt, lunecam pe țintele bocancilor ca niște patinatori începători. Căzături, rîsete Ne ridicam și porneam din nou. Iar cădeam. Ne temeam pentru soarta aparatelor fine, cu ochi de cristal șlefuit. Un metru ni se părea pe gheață cît un kilometru. In sfîrșit am ajuns la Dunăre. Pe mal, stoguri de stuf. Totul învelit în ceață densă. Operatorii și-au fixat pe tripied aparatele și au apăsat pe buton. S-a înregistrat primul plan al filmului.

Un plan — cîteva clipe de proiecție.

Cîțiva kilometri pe gheață, cu zeci de kilograme în circă, ceață, frig, căzături — pentru o umbră pe ecran.

Un plan — o zi de muncă.

Mai sînt de filmat cîteva sute de planuri.

Filmăm în culori. După amiază lumina nu mai e bună pentru pelicula color.

Dimineața, doctorul — vînător pasionat — a plecat la vînătoare de iepuri. Credeam că la întoarcere friptura ne va aștepta pe masă. Ne-am înșelat.

Stăm și așteptăm iepurii — cu pîine cu margarină și cu conserve. Toți sîntem de părere că vînatul este un lucru foarte nesigur, în care nu poți să ai prea multă încredere.

Pe la ora 3, lătrături de cîini. Iepuri nu se aud. Inseamnă că au fost împușcați. Intr-adevăr, zărim patru urechi ca de măgăruș. Patru împărțit la 2 fac 2 iepuri.

Trăiască vînatul ! Poți să te încrezi deplin în el.

Seara mîncăm friptură de iepure. Dar cum o fi friptura de mistreț ?

FILMAREA MERGE BINE

La început am avut cîteva zile mai călduroase. Bătea toată ziua vînt călduț de la mare. Și noi voiam ger strașnic, iarnă cumplită. Stăteam supărați, interesîndu-ne de venirea Crivățului. Făceam scandal fără rost, ca spectatorii în sală cînd se rupe filmul.

In sfîrșit, cînd eram gata să facem pariu că iarna asta au mîncat-o lupii, ne-am trezit deodată și cu zăpadă și cu viscol.

Era o dimineață minunată, cu vreo 15 grade sub liniuța roșie. Am pus pe noi tot echipamentul și am ieșit fluierînd vesel în viscol. Cred că niciodată nu vom revedea spectacolul uimitor care s-a desfășurat pe gheață.

Zăpada viscolită fumega pe lîngă lotcile negre, se învălătucea ridicîndu-se ca un zmeu. Pe gheața lustruită zăpada fugea. Nu, nu zăpada! Milioane de șerpi albi se tîrau, răsucindu-se.

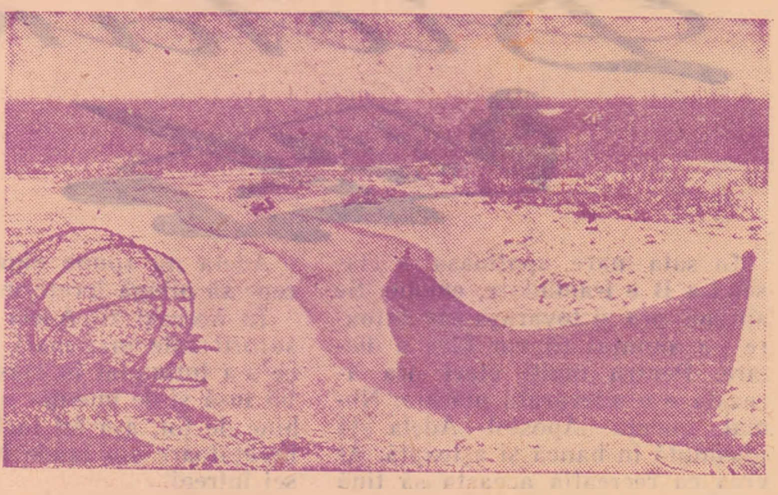
Șerpii se încolăceau în jurul nostru, ne strîngeau; de-abia ne țineam în picioare.

Operatorii duceau la ochi aparatul, dar atingerea cu metalul rece era dureroasă ca o arsură. Au fixat obiectivele... Cînd să pornească motorul, și-au dat seama că înghețaseră acumulatoarele. Le-am încălzit în blănuri.

Ore în șir am urmărit cu aparatele viscolul, cînd deodată, în cealaltă parte a ghiolului ne atrase atenția o întîmplare.

După atîtea ore petrecute pe gheață, în viscolul aprig, abia ne simțeam picioarele, mîinile . . . Aveam de făcut mai mult de un kilometru, împotriva vîntului. Dar sînt sigur că nu ne-ați fi iertat niciodată dacă ne întorceam în casele calde și nu filmam acest fragment :

Un pîlc de pescari avea de străbătut lacul. Au împins bărcile pe gheață, le-au pus pînze și împinși de vînt lunecau pe lac cu viteza unei mașini.

Pînzele umflate, viteza, oamenii atenți la cîrmă . . . Pe gheață, în viscol . . . Și șerpii de zăpadă . . . O imagine de basm. Nu ne credeam ochilor și am încredințat peliculei spectacolul.

Cum mergeau bărcile pe gheață ?

Răspunsul îl puteți afla în geniul omului, care a descoperit focul, roata, acul, puterea atomului. Descoperirea din Deltă nu valorează nici pe departe cît cele înșirate. Dar te face să te închini totuși în fața ei.

E „simplu" . . . Lotcile au fost încălecate pe săniuțe cu tălpi subțiri. Vîntul, cît de slab, este înhămat la lotcasanie, ducînd-o acolo unde vrea omul.

Față de bucuria zilei de filmare s-au pierdut în amintire toate întîmplările neplăcute ale zilei : căzături, scufundări în apă (nu uitați gerul), degerături . . .

(Va urma)

Jiri V. Svoboda

LECȚIILE

După Honzik strigă mama :
„Nu uita! La patru vii!"
„Viu !" răspunde el dînd iama
între patinori-copii.

In ghiozdan caietu-arată
cum e omul la necaz.
E ca zahărul curată
foaia temei lui de azi.

Nu-i pe-această albă față
nici o cifră, dragii mei.
Honzik face-n schimb pe gheață
Cîte-un opt și cîte-un trei.

Desenează cu patine
patinorul, meșter copt.
„Ia uitați-vă la mine!"
se mîndrește el c-un opt.

Zbor patinele pe gheață.
Insă tocmai cînd te-ncingi,
ceasul îți răsare-n față
și-ți arată ora cinci.

Piciorușele viteze
pe băiat îl dor cumplit!
Pîn'la lecții să s-așeze,
ceasul șase s-a-mplinit.

Honzik și caietu-arată
cum e omul la necaz.
E ca zahărul curată
foaia temei lui de azi.

„S-așezară opt mierloi
lîngă trei mierloi...
așa...
Cîți au fost pe ram apoi?
trei cu opt...
din opt mierloi..."

„Ninge!" strigă cineva.
La fereastră se repede
Honzik. Ninge — mai nimic,
doar sub felinar se vede.

Ceasul face tica-tic.
Honzik și caietu-arată
cum e omul la necaz.
Tot ca zahăru-i curată
foaia temei lui de azi.

„Opt mierloi cu trei mierloi...
opt..
ba trei au fost o dată...
Ce-i aici, un nor? O pată!
opt din trei... ba trei la opt..."
trei cu opt... ba trei la opt..."

Honzik în caietu-i cată.
Tica-tic! zorește-un ceas.
ca un cîine e tărcată
foaia temei lui de azi.
Honzik plînge : „Trei mierloi...
opt mierloi...
pe-un ram... încet...
trei mierloi cu opt mierloi...
trei mierloi
mier-loi...
mier-loi..."
Honzik doarme pe caiet.

Parcă-i iarăși pe patine
patinorul, meșter copt.
„Ia uitați-vă la mine!"
se mîndrește el c-un opt.

In romînește de
Horia ARAMĂ

Victor Hugo

Intr-una din piețele Parisului, în urmă cu multe decenii, a fost așezată pe soclu o statuie care înfățișa în piatră chipul aceluia care a fost Victor Hugo. Cu frunte înaltă, ochi mari și pătrunzători, străjuiți de sprîncene albe și o minunată barbă căruntă, iată cum se arăta în piatră, mulțimilor, Hugo. In timpul războiului, fasciștii germani au dărîmat statuia marelui poet, dar în milioanele de inimi fierbinți, în care curgea sîngele Franței, s-a înălțat o altă statuie, vie, a cîntărețului revoltei.

Victor Hugo s-a născut la 1802, în localitatea Besançon. Fumul amar al revoluției din 1789, trădată de burghezia internațională, mai plutea încă asupra așezărilor Franței. Tînărul Victor, aplecat peste cărți, respira cu sete acest fum amar și în inima sa clocotitoare s-au născut primele poeme care, prin forța lor copleșitoare, clătinau temeliile șubrede ale unui veac de întuneric și suferință. Ar fi putut să rămînă departe de vîntul înnoitor care-i înaripa visurile și, în tihna casei părintești, să scrie versuri despre trecerea anotimpurilor, îngropîndu-și zilele în singurătate și nepăsare, dar alte idealuri, mari și luminoase, îi fulgerau în suflet. Unui marchiz care i-a scris o scrisoare în care se arăta nemulțumit („Sînteți pe un drum al pierzaniei, țin să v-o spun. Care vă sînt năzuințele ? Din vremea frumoaselor zile ale adolescenței dv. monarhice ce-ați făcut ? Incotro mergeți?"), poetul i-a răspuns printr-un poem scris în 1846 :

„Oh ! orice-ar fi și orice durere-aș încerca,
In mine conștiința cu fruntea sus va sta".

Acesta a fost răspunsul lui Victor Hugo, acesta a fost drumul pe care a mers toată viața. Fiecare vers era un fulger, o săgeată ascuțită îndreptată împotriva tiraniei feudale. Uitînd de „frumoasele zile ale adolescenței sale monarhice", poetul a scris poeme și pamflete împotriva monarhiei. In 1848, anul care a ridicat la răzvrătire toată Europa, Parisul a trăit clipe grele Mii de revoluționari au căzut pe baricadele imense, din clopote s-au turnat gloanțe și din grilaje bogate, tunuri. In zilele acelea se plimba prin Paris un om scund, dar vînjos, cu ochi vii și pătrunzători, cu fruntea încadrată de o coamă ca de leu.

Era Victor Hugo.

Gloanțele n-au mai căzut, baricadele au fost înfrînte, în temnițele seculare zornăiau lanțuri noi, cimitirele Parisului erau pline. Revoluția a continuat însă în paginile lui Victor Hugo. Pentru un pamflet îndreptat împotriva tiranului Ludovic Bonaparte, intitulat „Napoleon cel Mic", poetul este nevoit să părăsească Franța și Parisul drag și să plece în exil.

In exil, Hugo a continuat cu o energie sporită opera sa măreață. Aci și-a scris cele mai multe din romanele și poemele sale sociale. Dintre ele se desprinde acea minunată oglindă a sufletului francez, romanul „Mizerabilii", în care poetul a zugrăvit chipuri de oameni simpli. Atunci s-a născut Gavroche, micul erou al baricadelor, ștrengarul ce dormea în pîntecul unei statui și care rătăcea pe străzi desculț și ajuta răsculații.

Gavroche a devenit un prieten minunat al copiilor din întreaga lume.

Victor Hugo a fost un mare scriitor și luptător. El a prezidat prima adunare internațională a apărătorilor păcii și a dus o uriașă activitate pe tărîm social.

Incheiem aceste scurte rînduri cu cîteva versuri despre menirea poetului, care ni-l descoperă pe Hugo, luptătorul, pe Hugo fulgerul :

„Spun : Eh ! Poetul ! Fleacuri ! El stă în nori.
Da? Fie și trăznetul stă-n nori".

Gheorghe TOMOZEI

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii" Tel. 7.60.10, 7.61.30. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".